

اجلاس استانبول در مورد افغانستان

کنفرانس استانبول در مورد افغانستان، امروز دوم نوامبر ۲۰۱۱ در کشور ترکیه دایر گردید و در باره بهبود همکاری های منطقه ای، راه تأمین امنیت در منطقه، احترام به تمامیت ارضی و حاکمیت ملی کشورها، عدم مداخله در امور همدیگر و در باره راهکارهای صلح، ثبات و برقراری امنیت در افغانستان در آن گفت و گو گردید.

در این کنفرانس که عبدالله گل رئیس جمهوری ترکیه و حامد کرزی رئیس جمهوری افغانستان ریاست آن را بر عهده دارند. پاکستان، ایران، ترکمنستان، ازبکستان، تاجیکستان، چین، روسیه، هند، قزاقستان، قرقیزستان، عربستان، مصر، امارات، انگلستان، فرانسه، آلمان، استرالیا، ژاپن، ناروی، اسپانیا، سویدن، مجارستان، کانادا، ایتالیا و سازمان ملل شرکت نموده اند، مزید به آن نماینده گان سازمان اکو، اتحادیه اروپا و ناتو هم در اجلاس حضور دارند.

موضوع مهمی این کنفرانس بحث منطقه ای امنیت و ثبات و مسأله تروریزم در این منطقه می باشد که در محور بحث، افغانستان قرار دارد.

از مسایلی که قرار است در این کنفرانس مورد بحث شرکت کننده گان قرار گیرد، بخش اعظم آن به افغانستان ارتباط دارد، اما اینکه تا چی حدودی مسایل و قضایای که مورد بحث قرار میگیرند، زمینه های اجرایی خواهد داشت و به اوضاع افغانستان و تأمین صلح، امنیت، ثبات و قطع مداخله ها و تجاوزها در کشور موثر واقع می شوند، در حاله یی از ابهام، بی باوری و تردید قرار دارد.

آنچه که در این رابطه باعث نارضایتی محافل آگاه سیاسی ترقی خواه کشور گردیده، این است که دولت افغانستان با برنامه یی از قبل تنظیم شده، سازنده و مورد تأیید مردم به کنفرانس گام نگذاشته. ضعف دستگاه دیپلوماسی و سیاست مبهم و ضعیف خارجی دولت موجود امکان استفاده مطلوب و موثر افغانستان را از این فرصت تاریخی از بین برده است. تجربه نشان داده که به نسبت ضعف دستگاه دیپلوماسی و ناتوانی دولت افغانستان در این گونه کنفرانسها، استفاده های اساسی و پایه ای را کشورهای همسایه ی افغانستان به ویژه پاکستان کمایی کرده است. زیرا، دولت پاکستان در این گونه فرصت ها با برنامه از قبل توافق شده وارد بحث شده

موارد مرتبط به افغانستان را به نحوی حول مسایل و مشکلات خویش دور می‌دهد؛ امکان آن وجود دارد که پاکستان بازهم به فریب و اغوای کشورهای اشتراک کننده در کنفرانس بپردازد، خواست و مسایل خود را در محور و مرکز بحث‌ها بنشاند،

مقام‌های ارشد کشورهای غربی کنفرانس استانبول را آغاز خوبی برای مذاکرات در مورد امنیت منطقه می‌دانند، ولی موفقیت آنرا مشروط به این میدانند که تصمیم‌هایی که در این کنفرانس گرفته میشود از طریق حکومت‌های شرکت‌کننده عملی شود، چیزی که در مورد تحقق و عملی شدن آن مردم افغانستان تردید دارند.

اهداف دیگر کنفرانس استانبول این است که، دولت ترکیه را در جایگاه یک بازیگر مهم منطقه‌ای و حتی جهانی تبارز دهد. با در نظر داشت روابط نیک و پیشینه همکاری خوب مردم افغانستان و ترکیه، البته در صورت موجودیت یک اداره ملی، سالم و با مسوولیت در کشور، میتوان از این فرصت فراهم شده در عقب زدن افراط‌گرایی و تروریسم، تأمین صلح و بازسازی به نفع افغانستان استفاده مطلوب نمود.

آنچه در باره نتایج این نشست از قبل میتوان گفت این که: تا زمانیکه مطالبات اساسی مردم افغانستان برای تأمین صلح، امنیت، قطع مداخله‌ها و تجاوزهای بیرونی به ویژه از کشورهای همسایه و بازسازی سیاسی و اقتصادی کشور به حیث مطالبات بر حق مردم افغانستان، در چوکات یک برنامه جهانی و منطقه‌یی بر دولتهای منطقه و کشورهای ذیدخل در قضایای افغانستان تحمیل نگردد. و تا زمانیکه الترناتیفی که صلاحیت و ظرفیت لازم سیاسی را برای به کرسی نشاندن مطالبات مردم در برابر کشورهای منطقه نداشته باشد و این بدیل از سوی نیروهای ترقی خواه کشور ایجاد نگردد، نمیتوان انتظار اتخاذ اقدامات عملی و موثر را به نفع افغانستان از چنین نشست‌ها داشت. با آنهم استفاده‌ی درست و نتیجه مثبت از نشست استانبول برمی‌گردد به این که اشتراک‌کننده‌گان کنفرانس به چه پیمانه نسبت به تأمین صلح و ثبات در افغانستان و منطقه واقعاً تصمیم و اراده دارند و احساس مسوولیت می‌کند.